

[Boligministeren]

Det er nogle ordninger, som ud over den skarpe afgrænsning, som vi har forsynet lovforslaget med, også er tilrettelagt på en sådan måde, at de lånående institutter kan tilbyde skræddersyede løsninger, hvor der kan tages hensyn til den enkelte families situation.

Det, der for regeringen har været afgørende, da vi udformede dette lovforslag, har været at finde en balance mellem på den ene side ønsket om at kunne hjælpe nogle boligejere, der ufor skyldt er kommet i vanskeligheder, og på den anden side nødvendigheden af ikke at svække betalingsmoralen, og det synspunkt er jeg glad for at også SF lægger vægt på i sit beslutningsforslag.

Jeg indrømmer, at det ikke er en nem balance at finde. Det blev også understreget under den debat, vi havde forleden dag. Men jeg har dog indtryk af, at vi med vort lovforslag har fundet en rimelig grad af balance mellem disse hensyn.

Det, vi også har givet mulighed for, er, at realkreditinstitutterne kan rydde op i en del tunge sager, således at de også dermed får, skal vi sige luft til at give lidt mere hjælp over det, som nogle har kaldt en »ambulancetjeneste«, over reservefonde osv.

Vi er som sagt allerede i gang med at løse en række problemer på dette område, og det forslag, som SF nu har fremsat, og som der bl.a. argumenteres for ud fra hensynet til det, man kalder en »solidarisk omfordeling« mellem boligejerne, kommer frem på et lidt for sent tidspunkt og også – det vil jeg gerne sige – på et grundlag, som vi fra regeringens side ikke kan tilslutte os.

Forslaget om en supplerende lejeværdi på 1 pct. af boligens friværdi er jo i sin kerne en skat på opsparing, som efter min mening vil tilskynde boligejerne til at stifte gæld eller eventuelt udskyde tilbagebetalingen af den eksisterende gæld mest muligt, og det er efter min opfattelse et helt forkert signal at give i en tid, hvor der er behov for en øget privat opsparing.

Med afvisning af dette første punkt af SF's beslutningsforslag har jeg også afvist de to andre punkter, idet disse jo af forslagsstillerne er tænkt finansieret ved hjælp af den supplerende lejeværdi. Jeg vil alligevel knytte et par enkelte bemærkninger til hvert af dem.

For det andet punkts vedkommende gælder det, at den mulighed, man tænker sig for at omdanne ejerboliger til almennyttige boliger gen-

nem et særligt tillæg til den almennyttige kvote, ikke er noget, vi umiddelbart har behov for. Vi har jo som bekendt i 1980'erne opført et meget betydeligt antal almennyttige boliger, og samtidig har vi måttet se, at der er sket et meget stort fald i byggeriet af ejerboliger. Også af disse grunde må jeg afvise dette andet punkt i forslaget.

Som det tredje punkt i beslutningsforslaget foreslås en lempelse af stempelafgiften på skøder, sælgerpantebreve og pantebreve til realkreditinstitutter samt realkreditlignende lån inden for en provenutabramme på 1 mia. kr. Det er SF's tankegang, at man med en lavere stempelafgift skulle kunne motivere boligejerne til at fraflytte deres bolig, før de økonomiske problemer blev for store. I vor nuværende finanspolitiske situation mener jeg ikke, at en sådan svækkelse af statens indtægter er anbefalelsesværdig, og jeg må derfor også tage afstand fra dette punkt og hermed som sagt på regeringens vegne fra hele beslutningsforslaget.

Pia Gjellerup (S):

Man kan kun have den allerstørste sympati for hensigten med SF's beslutningsforslag. Imidlertid er det jo ikke nok at se på hensigten, det har Folketinget netop gennemført og afsluttet en 3 år lang læreproces i i relation til forbrugsrenteafgiften.

SF's beslutningsforslag prøver inden for en relativt beskeden beløbsramme at gennemføre en såkaldt omfordeling mellem boligejerne. Dem, der skal betale til ordningen, bliver alle med friværdi i deres hus. Det vil eksempelvis også sige boligkøbere fra 1981 og 1982, der stort set har ret markante friværdier i deres huse, en friværdi, som de i øvrigt nok skal holde sig fra, da den udelukkende optræder på papiret, og da boligejerne har mere end travlt med at betale de stadig mere belastende terminer. Forslaget vil således også komme til at skubbe flere boligejere ud over kanten og på tvangsauktion.

Derudover må det undre, at SF vil markedsføre en ny form for afgift med de enorme vanskeligheder, der vil være med at udskille grundlaget, og med de forudsigelige tilfældigheder, som vil komme til at præge afgiften. Provenuet, som af SF skønnes at blive på omkring 2 mia. kr., forekommer mig i øvrigt også at være vældig overvurderet, når det nævnes, at eksempel-